

[Handelsministeren.]

meret, som kaldes Interkompens, og som har det formål at forsøge at bygge en bro over disse forskellige handelssystemer. Vi støtter fra regeringens side den nydannelse, som Interkompens er, og jeg tror, vi skal lade den have tid til at virke.

Dannelsen af et statshandelsselskab, som skitseret i det socialistiske folkepartis forslag til beslutning, kan efter min opfattelse let medføre et tilbæreskridt i retning af bilateralisme og varebyttehandel. Den udvidelse af vor samhandel med Østeuropa, som er regeringens klare ønske, kan bedst ske ved fortsat udvidelse af importkontingenter og ved varers overførelse til fri bevillingsudstedelse, alt naturligvis under skyldig hensyntagen til rimelige konkurrencevilkår for dansk produktion, sådan som det er fæstnet i valutaloven.

Jeg vil til slut sige, at jeg er tilbøjelig til at mene — og det er i ånd med, i stil med forslaget til folketingsbeslutning — at vi måske fremover godt kan være en smule mere dristige og i noget højere grad forøge de østeuropæiske landes muligheder for at sælge os forbrugsvarer; men det er en ting, som jeg tror vi skal gøre inden for rammerne af det samhandelsmønster og den samhandelsteknik, som er udviklet i de seneste år. Det bør ske ved en gradvis forøgelse af importkvotaerne og ved en gradvis overførelse af kontingenterede varer til fri bevillingsudstedelse.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Dam): Jeg må takke for handelsministerens smukke ord om formålet med vort forslag, om den, som han vist sagde, fortjenstfulde understregning af betydningen af en udvidet handel med u-landene og med landene f. eks. i Østeuropa. Jeg er tilfreds med, at der er sket denne udvikling med oprettelsen af Interkompens, som jo er oprettet, efter at vort forslag blev udarbejdet; det var vist lige omkring det tidspunkt, da det blev fremsat. Det glæder mig i det hele, at man ønsker at forøge handelsmulighederne både over for u-landene og over for Østeuropa.

Men hertil må jeg dog føje, at det var for mig, som om handelsministeren ikke helt gik ind på det, der for mig har været grundtanken i forslaget, nemlig en mistillid til, at det private erhvervsliv på egen hånd er i

stand til at udnytte de muligheder, der findes i den moderne verden, i tilstrækkelig grad. Det er klart, at hvis man ikke er meget dybt inde i disse ting, kan man ikke vurdere dette i alle mulige detaljer; men det er mit indtryk, at en række af de nye lande — jeg har brugt Bulgarien som eksempel, fordi jeg ved tilfældets spil er kommet i nærmere forbindelse med det — har svært ved at få afsat varerne til et land som f. eks. Danmark, fordi de har meget svært ved at komme i forbindelse med importører, som ønsker at tage sig af disse varer i Danmark. Det skyldes bl. a., så vidt jeg har forstået, at en række af disse varer, som jo er udmærkede varer, konkurrerer med varer fra andre lande, der i forvejen er velindarbejdet på det danske marked, og det ville vel egentlig ikke være så underligt, om f. eks. vinimportører, som i forvejen kan sælge alt, hvad de overhovedet kan importere fra vesteuropæiske lande, var meget lidt tilbøjelige til at tage et nyt varesortiment op, som kommer fra et østeuropæisk land, selv om det kvalitetsmæssigt er i orden. Jeg tror, at der herved opstår en yderligere friktion, altså derigennem, at det private erhvervsliv er for lidt vågent i retning af at tage de nye ting op, for lidt interesseret i de nye muligheder. Derigennem kan man risikere, at samhandelen bliver mindre, end den ellers kunne have været, og dette er naturligvis med til at genere danske importinteresser, fordi vi så ikke får mulighed for at eksportere så meget til de pågældende lande, som vi gerne ville. Det er jo dette, der har været formålet med vort forslag, altså oprettelse af en yderligere initiativinstans indén for importhandelen til gavn for dansk produktion og dansk eksport, ikke som en urimelig konkurrence til det private erhvervsliv, men som en for mig at se meget rimelig spore for det private erhvervsliv på de steder, hvor initiativet ikke er nær så fremtrædende, som man ønsker at fremstille det. Jeg tror, der er en idé i dette, og jeg vil i hvert fald håbe, at vi igennem et udvalg kan få lejlighed til at diskutere det noget nærmere og så måske få lejlighed til at komme tilbage til det.

Per Hækkerup: Jeg kan henholde mig til det, handelsministeren sagde, at det jo i og for sig er et prisværdigt initiativ, som SF